

Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τούτου ὁ τραπεζίτης φέρει τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ. Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω, ἐπιθυμῶ νὰ μάθω ἐὰν ἐνθυμείσθε τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον τὸ γραμμάτιον τοῦτο διέτρεξε.

Φίλιππος.—Ὁ ἀρτοποιὸς τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν μυλωνᾶν, ὁ ὁποῖος τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν τραπεζίτην.

Διδάσκαλος.—Καλά. Ὁ ἀρτοποιὸς ὑπόσχεται τὴν πληρωμὴν, καὶ υπογράφει τὸ γραμμάτιον· ὁ μυλωνᾶς ἐγγυᾶται τὴν πληρωμὴν, καὶ υπογράφει (ὀπίσθεν, ὀπισθογράφει)· ὁ τραπεζίτης προσθέτει τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐγγύησιν καὶ υπογράφει ἐπίσης, διότι ἡ Τράπεζα θέλει νὰ ἴσῃαι βεβαία ὅτι θὰ πληρωθῇ, καὶ τῇ χρειάζονται δύο υπογραφαὶ διὰ νὰ δεχθῇ γραμμάτιον.

Καὶ ἀκόμη δὲν σοὶ δίδει χρήματα· ἀλλ' ἀλλάζει ἀπλῶς τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ μὲ τὰ ἰδικά της. Διότι δὲν θὰ ἔχει ἀρκετὰ χρήματα διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ὅλον τὸν κόσμον, ἂν εἶχε καὶ ἑκατοντάδας ἑκατομμύρια! Ὅθεν, τὸ γραμμάτιον αὐτῆς, τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον, εἶναι καλῆτερον τοῦ ἀρτοποιοῦ. Διατί;

Γέρω-Πέτρος.—Εἶναι εὐκόλον.

Διδάσκαλος.—Πρὸς Θεοῦ, μὴ εἰπῆτε τίποτε, διὰ νὰ εὐρουν τὰ παιδιά μόνων τὴν ἀπάντησιν. Ἰδῶμεν, Πέτρε, διατί δὲν λαμβάνουν τὸ γραμμάτιον τοῦ ἀρτοποιοῦ;

Πέτρος.—1^{ον} διότι δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ φερεγγυότης αὐτοῦ· 2^{ον} διότι ἡ λήξις τῆς προθεσμίας εἶναι λίαν μεμακρυσμένη· 3^{ον} διότι τὸ ποσὸν τοῦ γραμματίου δὲν εἶναι ἴσον τῆς ἀξίας τοῦ ἐμπορεύματος.

Διδάσκαλος.—Τὸ τραπεζικὸν γραμμάτιον εἶναι ὅπως διόλου τούναντιον: 1^{ον} ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει τὴν φερεγγυότητα τῆς Τραπεζῆς· 2^{ον} ἡ πτώσις δὲν εἶναι ἀπομεμακρυσμένη ἀφοῦ ἡ Τράπεζα ἐξαργυρώνει τὰ γραμμάτια της ἅμα τῇ ἐμφανίσει· καὶ ἅμα παρουσιασθῇ τις εἰς τὸ ταμεῖον ἐξαργυρώνει μὲ μεταλλικὸν τὰ τραπεζικά καὶ τοῦ γραμματία· 3^{ον} διότι τὰ τραπεζικά γραμμάτια εἶναι διαφόρων τιμῶν, ἥτοι 500, 400, 25 καὶ 10 νέων δραχμῶν ἢ φράγκων. Τὰ τραπεζικά γραμμάτια τὰ δέχονται εὐχαρίστως, διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα χαίρει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας των. Εἰς ὁμαλὰς περιστάσεις, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦται ν' ἀνταλλάξῃ διὰ μεταλλικοῦ ὅσα γραμμάτια της τῇ παρουσιάζονται· εἰς ἐκτάκτους ὅμως περιστάσεις—ἐπαναστάσεως ἢ πολέμου—ἡ κυβερνήσις περιβάλλει ἐνίοτε τὰ γραμμάτια ταῦτα διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τότε δὲ εἶναι πράγματι χάρτινα νομίσματα ἢ χαρτονομίσματα καὶ δὲν δύναται ὁ φέρων αὐτὰ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξαργύρωσιν των παρὰ τῆς Τραπεζῆς.

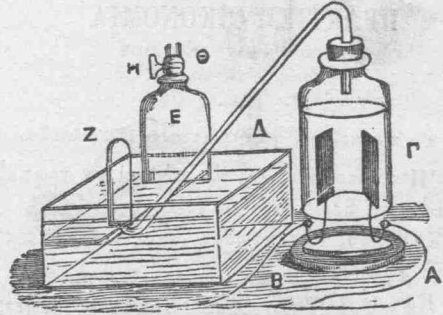
Γέρω-Πέτρος.—Ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία δὲν πρέπει νὰ διαρκῇ πολὺ.

A. ΒΕΡΝΑΡΙΑΚΗΣ.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΚΗΡΙΟΥ

Συνέχεια ἰδὲ σελ. 594.

Τώρα, ἄς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος καὶ τὸ βευστὸν τοῦτο, καὶ ἄς δοκιμάσωμεν νὰ ἰδῶμεν ποίαν ἐνέργειαν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ μηχανὴ ἡμῶν αὕτη ἐπὶ τοῦ νεροῦ. Ἰδοῦ, αὐτὰς τὰς δύο μικρὰς πλάκας θέλω νὰ τὰς κάμω τὰ πέρατα τῶν ἀγωγῶν, ἢ τῶν συρμάτων τῆς μηχανῆς. Τὸ μικρὸν δὲ τοῦτο ἀγγεῖον (Γ) εἶναι οὕτω κατασκευασμέ-

Σχ. 32.

νον ὥστε ἠμπορῶ νὰ τὸ διαλύω εἰς τὰ μέρη του, καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω καλῆτερον πῶς εἶναι συνθεθειμένον. Εἰς δύο ποτήρια (A καὶ B) χύνω ὑδράργυρον, ἐγγίζοντα τὰ ἄκρα τῶν συρμάτων εἰς ἃ προσήρμωσα τὰς πλάκας τῆς πλατίνης. Εἰς τὸ ἀγγεῖον τοῦτο (Γ) χύνω νερόν, καὶ προσθέτω καὶ ὀλίγον ὀξὺ, (μόνον διὰ νὰ διευκολύνω τὴν ἐνέργειαν.) Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ἀγγείου ἐφήρμωσα ἓνα κυρτὸν ὑάλινον σωλῆνα, ὡς εἶχον μεταχειρισθῆ εἰς ἄλλο πείραμα, ἂν ἐνθυμῆσθε, ἓνα μεταλλινόν. Ὑπὲρ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ σωλῆνος μου ἴσταται ἐντὸς δοχείου περιέχοντος ὕδωρ ψυχρὸν φιάλη (Δ). Οὕτως ἔχει τὸ ἐργαλεῖον. Νὰ ἰδῶμεν τώρα ποία θὰ εἶναι ἡ ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ ὕδατος τοῦ περιεχομένου. Εἰς προλαβὸν πείραμα, ἀφήκα τὸ ὕδωρ νὰ διέλθῃ διὰ σωλῆνος πεπυρακτωμένου. Σήμερον ἐξ ἐναντίας θ' ἀφήσω τὸν ἠλεκτρισμὸν νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ ἀγγείου, καὶ ἴσως τὸ ὕδωρ ἀρχίσῃ νὰ βράζῃ. Τότε θὰ ἀναδώσῃ ἀτμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἤξεύρετε ὅτι ὁ ἀτμὸς πυκνοῦται ὅταν ψυχραίνεται, θὰ σὰς εἶναι εὐκόλον νὰ ἰδῆτε ἂν ἀτμὸς παρήχθη, καὶ ἐπομένως ἂν τὸ ὕδωρ ἐβράζε. Ἴσως ὅμως ἔχομεν ἄλλο κἀνὲν ἀποτέλεσμα, ὁμοιάζον μόνον τὴν βράσιν. Νὰ ἰδῶμεν. Θέτω τὸ ἐν τῶν ἀγωγῶν συρμάτων εἰς τὸ ἐν μέρος (A), καὶ τὸ ἄλλο εἰς τὸ ἄλλο μέρος (B). Ἄς ἐξετάσωμεν ἂν τὸ νερὸν θερμαίνεται. Τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι βράζει ἐντελῶς. Ἀλλὰ βράζει τῶ ὄντι; ἐξάγει ἀτμόν, ὡς ἔπρεπεν ἐὰν ἐβράζε; Ἄν ἐξάγῃ, τότε ὁ ἀτμὸς οὗτος θὰ πρέπει μετ' ὀλίγον νὰ γεμίσῃ τὴν φιάλην (E). Ἀλλὰ πῶς; ἂν τὸ ἐξαγόμενον ἦτον ἀτμὸς, διερχόμενος διὰ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, θὰ ἔπρεπε νὰ εἰσέρχεται πεπυκνωμένος εἰς τὴν φιάλην. Ἄρα τὸ εἰσερχόμενον εἰς αὐτὴν πρέ-